ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ΟΝ ΑΡ 2739

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
19
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1933
Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 46.—Δύσ. 7 λ. 11
Ἀνδρέου στρ. μάρτ. καὶ 2593ᵃ μαρτ.
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερ. μεγ. 31.Μ, ἐλαχ. 19.1. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.0.

ΕΛΛΗΝΙΚΗς ΓΛΩΣΣΗς 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Β' ΤΟΜΟΣ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΝΩΜΗ

Εἰς τὸν τόπον αὐτὸν συμβαίνουν μερικὰ παραδοξότατα πράγματα, πρὸ τῶν ὁποίων κάθε ἄνθρωπος ἀμερόληπτος καὶ μὲ στοιχειώδη λογικὴν εὑρίσκεται ἐν ἀμηχανίᾳ. Τοῦτο συνέβη καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς προσφυγῆς εἰς δευτεροβάθμιον ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, μετασχόντων τοῦ κινήματος τῆς 6ης Μαρτίου καὶ κριθέντων τιμωρητέων διὰ τοῦτο ἀπὸ τὰ πρωτοβάθμια ἀνακριτικὰ συμβούλια, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχον ἀρχικῶς παραπεμφθῆ.

Δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ δευτεροβάθμιον συμβούλιον ἦτο ὑποχρεωμένον νὰ σεβασθῇ τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρωτοβαθμίου. Ὁ Νόμος δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὡρισε τὰ δευτεροβάθμια, διὰ νὰ δύναται νὰ ἀναθεωροῦν αὐτά, κατὰ τὴν κρίσιν των, τὰς ἀποφάσεις τῶν πρώτων. Κατὰ τὴν κρίσιν των, βέβαια· ἀλλ' ἡ κρίσις αὐτὴ πρέπει νὰ στηρίζεται ἀπαραιτήτως ἐπὶ τῶν νόμων, τῶν κανονισμῶν καί, πρὸ πάντων, τῆς λογικῆς, τῆς μιᾶς καὶ μόνης λογικῆς.

Διὰ νὰ κρίνωμεν μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀντικειμενικότητα ἐπὶ τῆς κρίσεως τοῦ δευτεροβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀπήλλαξε τὸν ὑποναύαρχον Δεμέστιχαν, ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα παρέσχον ἀφορμὴν εἰς τὴν παραπομπήν του εἰς συμβούλιον συνέβησαν εἰς μίαν οἱανδήποτε ἄλλην χώραν τῆς ὑφηλίου — ἐὰν προϋποθέσωμεν, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ συμβαίνουν αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἀλλοῦ μὲ τόσην εὐκολίαν.

Εἰς μίαν χώραν λοιπὸν μιᾶς ἠπείρου τοῦ πλανήτου μας ἕνας ἀπόστρατος στρατηγὸς προβαίνει εἰς «κίνημα» ἐναντίον τῆς λαϊκῆς θελήσεως, τῆς δι' ἐκλογῶν ἐκφρασθείσης, μόλις ἐγνώσθη τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν ἐκλογῶν, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο τῆς ἀρεσκείας του. Καὶ τὸ ναυτικὸν μέρος τοῦ «κινήματος» αὐτοῦ τὸ χειρίζεται ἕνας ὑποναύαρχος ἐκ τῶν μᾶλλον μορφωμένων καὶ ἱκανῶν, ἀλλ' ὁ ὁποῖος εὑρίσκει ὅτι δύναται νὰ παραβῇ τὸν ὅρκον του καὶ νὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τοῦ νομίμου κράτους. Τὸ κίνημα, ὅμως, καταστέλλεται ραγδαίως ἀπὸ τὸν ἐξεγερθέντα λαὸν καὶ ὁ ὑποναύαρχος δὲν προφθάνει νὰ ἐκδηλωθῇ ὡς ἀρχηγὸς τοῦ ἐπαναστατικοῦ ναυτικοῦ. Τὴν ἐσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ ἀρχιεπαναστάτης ἐκτοπίζεται καὶ συγκροτεῖται μία κυβέρνησις προσωρινὴ στρατηγῶν διὰ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἔννομον τάξιν καὶ νὰ παραδώσῃ τὴν ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Λαοῦ. Ἡ προσωρινὴ αὐτὴ κυβέρνησις, ἐκτιμῶσα τὴν ἱκανότητα τοῦ ὑποναυάρχου, τοῦ ὁποίου ἀγγοεῖ τὴν ἐπαναστατικὴν ἐνέργειαν μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς, τοῦ ἀναθέτει τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν Ναυτικῶν. Καὶ αὐτός, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγων μόλις ὡρῶν ἠτοιμάζετο νὰ γίνῃ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς καταπνιγείσης ἐπαναστάσεως, δὲν αἰσθάνεται κανένα ἠθικὸν δίσταγμὸν νὰ δεχθῇ τὸ ἴδιον ὑπουργεῖον ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς θριαμβευσάσης ἐννόμου τάξεως. Τὴν ἐπιοῦσαν, ὅμως, ἡ ἀνάμιξίς του εἰς τὴν ἐπανάστασιν τὴν θησιγενῆ καθίσταται γνωστὴ καὶ ὁ ὑποναύαρχος ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῶν στρατηγῶν, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ ἀποτελῇ μέλος της.

Ἡ Δικαιοσύνη μετὰ ταῦτα ἐπιλαμβάνεται τῆς ὑποθέσεως καὶ ὁ ὑποναύαρχος συλλαμβάνεται καὶ προφυλακίζεται. Ἀσχέτως, ὅμως, πρὸς τοῦτο, ἀπὸ καθαρῶς πειθαρχικῆς ἀπόψεως, ἡ περίεργος δράσις του πρέπει νὰ ἔχῃ συνεπείας. Καὶ παραπέμπεται εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον, κρῖνον τὰ γεγονότα τὰ πασίγνωστα, εὑρίσκει ὅτι ὄντως ὁ ἀνώτατος αὐτὸς ἀξιωματικὸς παρέβη τὸν ὅρκον του ἐπαναστατήσας καὶ ὅτι, διὰ τοῦτο, δὲν ἔχει πλέον θέσιν εἰς τὸ Σῶμα. Καὶ ἔρχεται κατόπιν ἕν δευτεροβάθμιον συμβούλιον, τὸ ὁποῖον, ὀφεῖλον καὶ αὐτὸ νὰ κρίνῃ ὄχι πολιτικῶς, ἀλλ' αὐστηρῶς πειθαρχικῶς, τὸν κρίνει, ἐν τούτοις, ἄξιον νὰ παραμένῃ εἰς τὸ Σῶμα ὡσὰν νὰ μὴ συνέβη τίποτε ἀπολύτως.

Τί θὰ ἐλέγομεν περὶ τῆς τελευταίας αὐτῆς κρίσεως ἐὰν τὰ γεγονότα εἶχον συμβῆ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ; Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ ἀλλοῦ, ἡ λογικὴ εἶνε μία καὶ ἀμετάβλητος. Καὶ πρὸ πάντων, κριτὴς τελικὸς τῶν πάντων εἶνε ἡ δημοσία γνώμη. Καὶ ἡ δημοσία αὐτὴ γνώμη, ἡ ὁποία, ὑπὸ ὅλλας, ὁμαλάς, συνθήκας θὰ εὕρισκε τὸ μέτρον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀπόταξιν τῶν ἀναμιχθέντων εἰς τὸ κίνημα ἀξιωματικῶν συζητήσιμον, αἰσθάνεται πόσον τοῦτο ἀποβαίνει λογικὸν καὶ ἀναγκαῖον ὅταν παρουσιάζωνται τοιαῦτα φαινόμενα, τόσον ἐπικίνδυνα διὰ τὴν κρατικήν μας ὑπόστασιν, ὅσον εἶνε τὰ ἐκτὸς λογικῆς.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Ἕνα πρότυπον

Τί εἶνε προτιμότερον νὰ εἶνε κανεὶς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, ἄνθρωπος ἢ γάτα; Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου δύο περιστατικὰ τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Κατὰ τὸ ἕνα, κάποιος τυπογράφος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴ γυναίκα του ἐπίτοκον καὶ ἐστερεῖτο χρημάτων γιὰ νὰ τὴν ξεγεννήσῃ, ἐσκέφθη νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν νεοσύστατον Κλινικὴν τῆς κ. Ἐλευας Βενιζέλου, ὅπου, καθὼς εἶχε διαβάσει εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὑπῆρχον καὶ κλίναι διὰ τὰς ἐπιτόκους δωρεάν. Ἐκεῖ ὅμως τοῦ ἐδηλώθη, ὅτι ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ χιλίας πεντακοσίας δραχμὰς διὰ τὰ ἔξοδα καὶ τὰ φάρμακα τοῦ τοκετοῦ. Μὴ διαθέτων τὸ ποσὸν αὐτὸ ὁ ἀτυχὴς, ἐπῆρε τὴν γυναίκα του καὶ ἔφυγε. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ τοκετὸς ἐπῆλθεν εἰς τὸ σπίτι, χωρὶς μαμμὴ, ἐννοεῖται, αἱμορραγίᾳ ἀπειλοῦσα τὴς λεχοῦς ἐπηκολούθησε καὶ ἡ συνέχεια τῆς ὑποθέσεως ἔλαβε τὸν δρόμον τῆς ἐφημερίδος. Ὁ τυπογράφος διεμαρτυρήθη δι' ὅλα τὰ συμβάντα, καυτηριάσας τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἀσκεῖται ἡ φιλανθρωπία εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐν μέρει τῶν λεγομένων ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων!... Τὸ δεύτερον περιστατικὸν ἀφορᾷ καὶ αὐτὸ περίπτωσιν γέννας. Ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν ἐγέννησεν ἡ γυναῖκα τυπογράφου τινός. Ἐγέννησεν ἡ γάτα ἐνὸς συμπολίτου μου ἀπὸ τὴν Πλάκαν καὶ ἔκανε τέσσερα γατιά. Ὁ κύριος τῆς λεχοῦς ἠθέλησε νὰ τὰ πνίξῃ εἰς τὸν κουβᾶ καὶ κατόπιν νὰ τὰ ρίξῃ εἰς τὸν τενεκὲ τῶν σκουπιδιῶν. Ἀλλ' ἀντέστησαν μετὰ δακρύων ἡ σύζυγος καὶ ἡ κόρη του:

—Εἶνε κρίμα, μπαμπά, νὰ τὰ πνίξουμε τὰ καϋμένα. Γιὰ κυττάχτε τα, τὶ χαριτωμένα ποὺ εἶνε καὶ πῶς κινοῦνται. Θέλουν νὰ ζήσουν τὰ ἄμοιρα.

—Καλὰ, θέλουν νὰ ζήσουν, ἐμεῖς ὅμως τί νὰ τὰ κάνουμε; Ἔχουμε τρεῖς γάτες εἰς τὸ σπίτι, μᾶς ἔρχονται δὲ καὶ ἀπὸ τὴ γειτονιὰ ὄχι λίγες. Νὰ πρωποθέσουμε ἀκόμα καὶ ἄλλες τέσσερες; Εἶνε πολὺ μεγάλο τὸ κακὸ, παιδί μου!

Ἕνας γείτονας, ποὺ παρευρίσκετο εἰς τὴν σκηνὴν, ἐπενέβη τότε:

—Οὔτε νὰ τὰ κρατήσετε, εἰπε, τὰ γατιὰ, οὔτε νὰ τὰ πνίξετε. Νὰ πᾶτε νὰ τὰ ρίξετε στὴν πόρτα τῆς κυρίας Σεβαστῆς.

—Καὶ ποιὰ εἶνε αὐτὴ ἡ κυρία Σεβαστή;

—Δὲν τὴν ξέρετε; Εἶνε ἡ κυρία Σεβαστὴ Καλησπέρη, μία λαμπρὰ κυρία ποὺ κάθεται ἐδῶ παρακάτω. Ἔχει στὸ σπίτι της καὶ διατηρεῖ ἑξῆντα τέσσερες γάτες καὶ ἄλλα τόσα περίπου σκυλλιά. Καὶ διπλὰ ὅμως ἀπ' αὐτὰ ἂν τῆς τύχουν, δὲν τὰ παραπετάει. Τὰ περιποιεῖται ὅλα σὰν παιδιά. Ὅταν εἶνε πολὺ μικρά, τοὺς δίνει γάλα μὲ τὸ μπιμπερόν. Τὰ γατιά σας θὰ καλοπεράσουν.

Πράγματι, τὰ τέσσερα νεογέννητα μετεφέρθησαν περὶ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας καὶ ἀπετέθησαν εἰς τὸ μαρμάρινον σκαλοπάτι, ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ ὑποδειχθέντος σπιτιοῦ. Μετά τινας στιγμὰς εἶχον περισυλλεγῆ ὑπὸ τῆς ἐνοίκου....

Τὰ δύο ἀνωτέρω περιστατικὰ δικαιολογοῦν πληρέστατα τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἔθεσα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης στήλης. Εἶνε προτιμότερον νὰ γεννᾶται κανεὶς ἄνθρωπος, ἢ γάτα, εἰς τὸν αἰῶνά μας καὶ εἰς τὸν τόπον μας; Ἡ γυναῖκα τοῦ τυπογράφου καὶ τὸ παιδὶ τοῦ τυπογράφου, δὲν ἠξεύρω ποίαν τύχην ἔχουν αὐτὴν τὴν στιγμήν. Τὸ πιθανώτερον εἶνε, ὅτι ἐγκατέλειψαν καὶ οἱ δύο τὸν μάταιον αὐτὸν κόσμον, ὅπου λειτουργοῦν ἀναρίθμητα φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα. Τὰ τέσσερα γατιὰ ὅμως τῆς Πλάκας περνοῦν ἀναμφιβόλως ζωὴ χαρισάμενη εἰς τὸ ἄσυλον τῆς κυρίας Σεβαστῆς, ἡ ὁποία, ὅταν θὰ μεγαλώσουν, ὅπως μὲ ἐπληροφόρησαν, θὰ φροντίσῃ φιλοστόργως νὰ τὰ τοποθετήσῃ εἰς καλὰ φιλικὰ σπίτια, κρατοῦσα εἰς τὸ ἰδικόν της ὅσα δὲν εἶνε εὔκολον νὰ τοποθετηθοῦν. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει μόνον αὐτὸ τὸ πράγμα μὲ τὴν καλὴν καὶ εὐσπλαγχνικὴν κυρίαν τῆς Πλάκας. Ὑπάρχουν ἄπειροι κυρίαι εἰς τὴν πόλιν μας, αἱ ὁποῖαι καταγίνονται μὲ τὴν περιβάλλυιν τῶν ζώων μετὰ τόσης ἐπιμελείας καὶ στοργῆς, ὥστε νὰ μαχαρίζῃ κανεὶς τὰ εὐτυχῆ ὄντα, τὰ ὁποῖα περιέρχονται εἰς τὰς φροντίδας των. Μοῦ ἀνέφεραν σχετικῶς μίαν κυρίαν ξενικῆς καταγωγῆς, ἡ ὁποία δὲν κάθεται εἰς τὸ τραπέζι τὸ μεσημέρι νὰ φάῃ, ἐὰν δὲν τοποθετήσῃ τριγύρω της τὰ ὀκτὼ σκυλλιὰ καὶ τὶς πέντε γάτες, ποὺ διατρέφει, γιὰ νὰ συμφάγουν μαζί της, ὅταν δὲ συμβῇ τινὰ ἐξ αὐτῶν νὰ ἐγκυμονήσουν, καλεῖ ἄπαξ τῆς ἑβδομάδος τὸν κτηνίατρον γιὰ νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐγκυμοσύνην τους. Ἀξίζει λοιπὸν νὰ γεννιέται κανεὶς ἄνθρωπος καὶ ὄχι σκύλλος;

Ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν πρό τινων ἡμερῶν εἰς μίαν συνεδρίασίν του ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἀσχοληθῇ καὶ περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν λεγομένων ἱδρυμάτων ἐν Ἑλλάδι, ζητήσας τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Κράτους πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεώς των. Φρονῶ ὅτι ματαιοπονεῖ ὁ καλὸς αὐτὸς Σύλλογος τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν. Ἡ φιλανθρωπία ἔχει τελείως παρεξηγηθῆ εἰς τὸν τόπον μας. Ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων ἔχουν διατεθῆ μέχρι τοῦδε πρὸς ἵδρυσιν νοσοκομείων ἀπὸ διαφόρους καὶ πολλοὺς φιλανθρώπους. Ὅλα κατέληξαν εἰς μεγαλοπρεπεῖς ἐπιχειρήσεις. Πρώτη θέσις δραχμὰς ἑξακόσιες ἡμερησίως, δευτέρα τετρακόσιες, τρίτη ἑκατὸν πενῆντα. Οἱ ἄποροι προσέρχονται δωρεὰν, πληρώνοντες μόνον χιλίας πεντακοσίας δραχμὰς ἐφ' ἅπαξ, ἀλλ' ὅταν ὑπάρχουν διαθέσιμοι κλίναι, αἱ ὁποῖαι βεβαίως ποτὲ δὲν ὑπάρχουν! Τὸ ἴδιον ἔπαθε καὶ ἡ ἀξιότιμος κυρία Ἐλενα Βενιζέλου. Ἴδρυσε Μαιευτήριον, δαπανήσασα ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντα ἑκατομμύρια, γιὰ νὰ ἔχῃ τὴν εὐτυχίαν ἕνας τυπογράφος νὰ πηγαίνῃ τὴν ἐπίτοκον γυναῖκά του εἰς τὴν πόρτα τοῦ κτιρίου, νὰ θαυμάζουν καὶ οἱ δύο τὴν ἀφάνταστον μεγαλοπρέπειαν τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ κατόπιν τὸ παιδὶ νὰ γεννιέται εἰς τὸ σπίτι, χωρὶς μαμμὴ, σὰν τὰ γατιά. Σὰν τὰ γατιά; Ὄχι! Ἡ κυρία Σεβαστὴ εἰς τὴν Πλάκαν, μὲ τιποτένια πράγματα, ἔχει ἱδρύσει τὸ πρότυπον φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος. Τὸ ἔχει ὅμως γιὰ τὶς γάτες!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἡ νέα γενεὰ

Τὸ ἔργον τῶν «Μπαλίλλα»

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν θερινῶν ἐξοχῶν, αἱ ὁποῖαι διοργανοῦνται εἰς ὅλα τὰ κράτη διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, εἶνε ἐνδιαφέρουσα ἡ κατωτέρω ἐκ Ρώμης ἀνταπόκρισις γαλλικῆς ἐφημερίδος περὶ τοῦ γενικωτέρου ἔργου τῶν «Μπαλίλλα», τῆς φασιστικῆς ὀργανώσεως τῶν παίδων, ἡ ὁποία, ὡς γνωστὸν, συγκεντρώνει τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου:

Ἡ ὀργάνωσις τῶν παίδων εἰς τὴν σύγχρονον Ἰταλίαν στηρίζεται εἰς δύο κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Τὸ ἕνα εἶνε τὸ πολιτικὸν δόγμα τοῦ φασισμοῦ: τὸ Κράτος περικλείει ἐν ἑαυτῷ ὅλην τὴν ὕπαρξιν τῶν διαφόρων μελῶν του εἰς τὰ ὁποῖα διαγράφει τὸ πλαίσιον τῆς ἐλευθερίας ποὺ τοὺς ἀφήνει καὶ τὸν ρόλον ἑκάστου. Τίποτε δὲν πρέπει νὰ γίνεται τὸ δυνάμενον νὰ στραφῇ ἐναντίον τοῦ Κράτους, τίποτε ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἄνευ τοῦ Κράτους. Τὸ ἄλλο στοιχεῖον εἶνε ἡ ἱστορικὴ «ἐμπνευσις» τοῦ Φασισμοῦ: πρέπει καὶ τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης νὰ διαπνέωνται ἀπὸ ἀρήϊον πνεῦμα. Κάθε ἐκδήλωσις τῆς ζωῆς πρέπει νὰ εἶνε ἐμποτισμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο.

Εἰς τὰς ἀντιλήψεις αὐτὰς ἐστηρίχθη καὶ τὸ πνευματικὸν πρόγραμμα τοῦ ἔργου τῶν «Μπαλίλλα», ἀποβλέπον εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ μεταξὺ τῶν γενεῶν ποὺ ἐπολέμησαν καὶ τῆς ἐπερχομένης νεολαίας τὴν ἀναγκαίαν συνέχειαν σκέψεων, ἀγωγῆς καὶ κατευθύνσεων. Ἐξ αὐτοῦ, θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ διδῇ ὁλόκληρον τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα ποὺ διέπει τὸ ἔργον τῶν «Μπαλίλλα» εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Ἰταλικὸν κράτος ἐνεπιστεύθη τὴν ἐκλεκτοτέραν μερίδα τῶν τέκνων του. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὐτὸ τὸ ἄξιον λόγου εἰς τὸ ἔργον τοῦτο.

Τὸ ὄνομα «Μπαλίλλα», ὡς γνωστὸν, εἶνε τὸ ὄνομα ἑνὸς χαμινίου τῆς Γένοβας, τὸ ὁποῖον ὅταν τῷ 1746 οἱ Αὐτοκρατορικοὶ κατέλαβον τὴν πατρίδα του τοὺς ἐλιθοβόλησε καὶ προεκάλεσε τὴν στάσιν τῶν Γενοβέζων. Οὕτως, ἡ ἰσχυροτέρα ὀργανωσις τῶν νέων» ποὺ ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον, ἡ ὀργάνωσις τῶν Ἰταλῶν νέων, ἐτέφυγεν ἀπὸ τὰς ἀοριστολόγους καὶ ἄνευ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου ὀνομασίας τῆς «χριστιανικῆς ἀδελφότητος τῶν νέων» (Χ. Α. Ν.) καὶ τὰς ἄλλας ἀναλόγους καὶ ἔβαλεν ὡς ἔμβλημά της ἕνα ὄνομα ἐθνικιστικὸν, ὡς καὶ τὴν δρασιν τοῦ Ἰστορικοῦ κατόχου τοῦ ὀνόματος τούτου.

Τὸ ἔργον τῶν «Μπαλίλλα» προσέκρουσεν ἐν ἀρχῇ εἰς σημαντικὰς δυσχερείας. Αἱ οἰκογένειαι δὲν ἔστελναν εὐκόλως τὰ παιδιά των εἰς τὰς συγκεντρώσεις, τὰς παρελάσεις καὶ τὰς παιδιάς τῆς ὀργανώσεως. Ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ, μὲ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐθνικιστικοῦ πνεύματος ἐν γένει, τὰ πράγματα ἐβελτιώθησαν. Τῷ 1928, ὑπῆρχον ἐγγεγραμμένα εἰς τὸ ἔργον τῶν «Μπαλίλλα» 1.200.000 παιδιά. Τῷ 1932 3.200.000. Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὁ ἀριθμὸς των ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐνεργηθείσης τὴν 21ην Ἀπριλίου, ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 3.400.000. Ἡ «στρατολόγησις» τῶν παίδων ἀνετέθη τελευταίως εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἡ δὲ μέθοδος φαίνεται ἀποδίδουσα πολλά.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι παρ' ὅλην τὴν κρατικὴν μορφὴν τῆς ὀργανώσεως, τὰ μετέχοντα εἰς τὸ ἔργον τῶν «Μπαλίλλα» παιδιὰ πληρώνουν, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἀποδεδειγμένης ἀπορίας, ἰδιαίτεραν συνδρομὴν, ὅπως καὶ τὴν δαπάνην τῆς στολῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐξαρτημάτων της, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν δαπάνην τῶν θερινῶν κατασκηνώσεων.

Ἡ γυμναστικὴ καὶ ἀθλητικὴ ἐκπαίδευσις, ἔξω τοῦ σχολείου, ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον ἄλλ' ὄχι καὶ τὸν μόνον σκοπὸν τῆς ὀργανώσεως. Ἀκριβῶς δὲ ἡ ποικιλία αὐτὴ ἐξασφαλίζει καὶ τὴν καλυτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου. Πράγματι, πλὴν τῶν παλαιστρῶν καὶ τῶν γυμναστηρίων, ἐν ὑπαίθρῳ ἢ εἰς ἐστεγασμένον χῶρον, οἱ «Μπαλίλλα» διαθέτουν παντοῦ, εἰς ὅλας τὰς πόλεις, ἰδίας αἰθούσας συγκεντρώσεων, βιβλιοθήκας καὶ ἀναγνωστήρια, κινηματογράφους, (ὑπάρχουν εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν ὑπὲρ τοὺς 900 κινηματογράφοι «Μπαλίλλα», κολυμβητικὰς δεξαμενὰς, σκοπευτήρια, ἄσυλα ἐλδικά. Ἐν ὅλῳ ὑπὲρ τὰς 4.000 τοιαῦτα ἱδρύματα ἀνήκουν εἰς τὸ ἔργον τῶν «Μπαλίλλα», τὸ ὁποῖον ἐπὶ πλέον ἐνοικιάζει ἄλλα 2.000 κτίρια τοὐλάχιστον.

Τὸ μεγαλοπρεπέστερον καὶ σπουδαιότερον τῶν κτισμάτων «Μπαλίλλα» εἶνε τὸ ἐγειρόμενον εἰς τὸ «Φόρουμ Μουσσολίνι» τῆς Ρώμης, ἐπὶ ἐκτάσεως 85 ἑκταρίων, καὶ τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει σειρὰν ὁλόκληρον σταδίων καὶ γηπέδων, θὰ δύναται δὲ νὰ χωρέσῃ 100.000 θεατῶν.

Τὸ ἔργον τῶν «Μπαλίλλα» διευθύνεται εἰς κάθε κοινότητα (ἄνω τῶν 4.500 κατοίκων) ἀπὸ ἕνα ἀθλητικὸν καὶ γυμναστικὸν διευθυντήριον, τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν, ὑπολογον ἐναντι τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως ἕνα ἰατρὸν ἢ ἄλλον εἰδικὸν γυμναστὴν, οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ καλὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀσκήσεων. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου μαζὶ μὲ τὸ συμβούλιον τοῦτο διευθύνει ὁλόκληρον τὴν τοπικὴν ὀργάνωσιν, καθορίζει τὰς συνεισφορὰς, διορίζει τοὺς γυμναστὰς καὶ τοὺς ἄλλους διδασκάλους ἢ ἐπόπτας, ἀκόμη δὲ καταρτίζει καὶ τὰ προγράμματα τῶν τοπικῶν συγκεντρώσεων ὡς καὶ τῶν θερινῶν κατασκηνώσεων.

Ἐοθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπεδόθη ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὸ ζήτημα τῶν στελεχῶν, καὶ εἰς τοῦτο ἐν μέρει ὀφείλεται ἐπίσης ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τῶν «Μπαλίλλα». Τὰ κυριότερα στελέχη ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοὺς διδασκάλους τῶν δημοτικῶν

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἡ Βόρειος Ἑλλὰς

Ἡ μηχανικὴ καλλιέργεια εἰς τὴν Μακεδονίαν

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, Αὔγουστος. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Προκειμένου νὰ ἐξετασθῇ ἀναλυτικῶς ὁ ὁλος τῆς μηχανικῆς καλλιεργείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ συγκεκριμένη συμβολή της εἰς τὴν ἀξιοποίησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἡ μελλοντικὴ θέσις της ἐντὸς τῆς κατατεμαχισμένης ἀγροτικῆς ἐπιχειρήσεως, πρέπει νὰ γίνῃ ἕνας προκαταρκτικὸς χωρισμὸς ὁ ὁποῖος νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν σύγχυσιν μεταξὺ μηχανικῆς καλλιεργείας, περιλαμβανούσης ὅλας τὰς φάσεις τῆς ἀπαραιτήτου ἐκείνης παραγωγικῆς διαδικασίας, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἐδάφους, διὰ νὰ τελειώσῃ μὲ τὴν μεταφορὰν τοῦ προϊόντος εἰς τὴν ἀποθήκην, καὶ τῆς ἄλλης μηχανικῆς καλλιεργείας, ἡτις ἐκτελεῖ ὡρισμένας μόνον ἐργασίας, λόγῳ ἐμποδίων οἰκονομικῆς ἢ κοινωνικῆς φύσεως.

Ἡ ἐκχέρωσις ἐδαφῶν μὴ καλλιεργουμένων εἶνε κάτι ποὺ δὲν γίνεται χωρὶς τὴν μηχανήν, δηλαδὴ χωρὶς μηχανικὰ μέσα, ἡ βαθεῖα ἄροσις εἶνε προτιμότερον νὰ γίνεται μὲ μηχανάς ὅπως ἀπεδείχθη καὶ τέλος ἡ ἐκτατικὴ καλλιέργεια συνδυάζεται ἀπολύτως προς τὴν εὐρυτάτην καὶ συνεχῆ χρησιμοποίησιν μηχανικῆς ἐνεργείας καὶ μηχανικῶν μέσων. Αἱ τρεῖς δμως αὐταὶ περιπτώσεις εἶνε αὐτοτελεῖς. Διότι ἡ μὲν ἐκχέρωσις ἐδαφῶν δὲν προδικάζει καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκμεταλλεύσεώς των, ἡ δὲ βαθεῖα ἄροσις γίνεται καὶ μὲ μεγάλην καὶ μὲ μικρὰν ἰδιοκτησίαν, ἐνῷ πάλιν ἡ μεγάλη μηχανικὴ καλλιέργεια συνδέεται μὲ ὡρισμένην μορφὴν ἰδιοκτησίας. Καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ περιπτώσεις ἔχουν ἤδη ἀντιμετωπισθῆ ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσίαν Μηχανικῆς Καλλιεργείας. Καὶ ἐπὶ τῶν τοιῶν ὑπάρχει μία πεῖσα πολύτιμος.

Ἡ ἐκχέρωσις ἐδαφῶν εἴτε τεχνικῶς ἀγόνων εἴτε μὴ καλλιεργηθέντων ποτέ, προέκυψεν ὡς μία ἄμεσος καὶ ζωτικωτάτη ἀνάγκη κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων. Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ ὡδήγησε τοὺς ἐνδιαφερομένους τὸν Ε.Α.Π. νὰ ἀνακαλύψουν μερικὰ βενζινάρορτα εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀποθήκας, προερχόμενα ἀπὸ γερμανικὰς ἐπανορθώσεις. Ἔτσι ἐσχηματίσθη ὁ πρῶτος πυρὴν αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία παρουσίασε κατόπιν ἀποτελέσματα καταπληκτικά. Ἡ μηχανὴ ἐσωτερικῆς καύσεως ἔκαμε τὴν πρώτην της ἐμφάνισιν εἰς τοὺς μακεδονικοὺς κάμπους. Ἡ μάχη πρὸς τὴν φύσιν ἤρχισε χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇ ὁ κόσμος. Μερικὰ δάση ἐντελῶς περιτὰ ἐξηφανίσθησαν, ἐκτάσεις σημαντικαὶ παρεδόθησαν εἰς διανομήν, ἕτοιμα πρὸ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ.—Η "Αθηνάιον.
ΑΛΚΗΣ.—Ο "Αλκης.
ΑΕΘΛΟΙ.—Η σκέρτσος.
ΑΙΓΛΗ.—Η Αιγλη και Ο. Τρυπ.
ΣΕΛΙΣ.—Ο Σελίς Παρασόλ.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΙ.—Η Κοτοπούλη 49830.
ΛΥΚΟΝ.—Ο Λύκον. «Ρόμπιν Χουντ».
ΛΟΥ.—Ο Λου. Ο "Αθηνα.
ΛΟΥΞ.—Ο Λουξ Ο Μπαρμπαρίγος.
Πειραιώς.
ΠΕΡΙΡΗΣΑΣ.—Η Περιήρεσις Φτι.—Πράσινος.
ΠΕΡΟΥΣΑ.—Η Περ. κατ' Ανφανίου.
Σ.ΑΛΟΥΤΣΗ.—Η Σάλουτσα πρόμορφο.

Κυπριανού-Χαρίου

ΑΘΗΝΑΙ ΚΟΝ.—Η Αθηναΐς Κον. Η Γέτεια χορίζει τήν καρδιά σου.
ΑΕΡΟΠΟΛΙΣ.—Η Αεροπόλις γιά μιά νύχτα.
ΓΚΑΟΥΡΑΙ.—Η Γκαουραΐ μιά νύχτα.
ΕΛΕΔΜΗΝ.—Η Ελένη τήν Τρίτη μιά κι μιά νύχτα.
ΕΛΛΑΣ.—Η Ελλάς.
ΕΣΠΕΡΟΣ.—Η Εσπερία μέ τήν ανω Ζωή.
ΖΕΦΥΡΟΣ.—Η Ζέφυρος Χορν και Βαρκάρ.
«ΚΥΒΕΛΕΙΑ».—Η Κυβέλεια.
ΚΡΥΣΤΑΛ.—Η Κρύσταλ τό δαμάλιον.
ΜΥΤΙΛΗΝΗ.—Η Μυτιλήνη μιά νύχτα κοντά κόσμο.
ΜΑΣΣΑΛΙΑ.—Η Μασσαλία κόλεμος.
ΝΟΥΤΣΙΑ.—Η Νουτσία Φόρμαν.
ΝΕΑΠΟΛΙΣ.—Η Νεάπολις Μπάλλας.
ΠΑΛΛΑΣ.—Η Πάλλας μπάλλος.
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ.—Η Παναθήναια Σκόρσεζε.

ΠΛΕΛΛΗΝΙΟΝ.—Η Πλελλήνιον τό μ' ἐ-Φ.
ΣΑΒΟΙΑ.—Η Σαβοΐα κορίτσι σου κι' ἐπάνω.
ΣΟΦΙΑ.—Η Σοφία τρυφερά κοιλ ὁ Μπαμπί.
ΣΤΑΔΙΟΝ.—Η Στάδιον τρυφερά κοιλ ὁ Μπαμπί.

Πειραιώς και Προαστείου

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΝ.—Η Ποσειδώνι, «Π» ἀ θύ.
ΡΕΞ.—Η Ρέξ «Μπόμπρ Ρίβερς».
ΣΑΛΑΜΙΝΑ.—Η Σαλαμίνα (Κηφισιά), «Τορέρο».
ΓΚΡΕΤΑ.—Η Γκρέτα μέρα ἔνα τρυφερό ἔν. ἔνα μιά γυναίκα.

Τὸ Ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΟΝ (372 μ.). 7,15 μ.μ. Τάσσος εἰς ἀφηγηματ. 11,30 μ.μ. Ρεσιτάλ εἰς τὸ φλάουτον.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1412 μ.). 7,25 μ.μ. Μουσικὴ Βαρσοβίας. 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. — 10,30 μ.μ. Ἑλληνικὴ μουσική. — 11 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (431 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι. — 8,30 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ὀπερέττας τοῦ Βιεννέζου Ἀνταλμπέρτ Νεϊρμάν. — 9 μ.μ. Ἑλληνικὴ μουσική. — 10,15 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 6 μ.μ. Μ. Δίσκοι. — 8 μ.μ. Μετάδοσις ἐκ Φρανκφούρτης. — 11,15 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτου.

ΒΙΕΝΝΗ (518 μ.). 6 μ.μ. Ὀρχήστρα. — 7,10 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ὀπερέττας «Ἡ Ἐνετία κρύπτει ἕνα μυστικόν». — 8,20 μ.μ. Ἑλληνικὴ μουσική. — 9,45 μ.μ. Ἑλληνικὴ μουσική. — 10,15 μ.μ. Ἀλλη ἑλληνικὴ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Τοπικός 385 μ.). 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. — 10 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ὀπερέττας. — 11 μ.μ. Δίσκοι. — 11,30 μ.μ. Ἀπόσπασμα.

ΛΟΥΞ (278 μ.). 8,30 μ.μ. Μεταδόσεις ἐκ τῆς Ὀπερᾶς «ΚΑΡΟΛ ΑΛΒ». — 10,30 μ.μ. Ὀρχήστρα.

ΠΑΛΕΡΜΟΝ (538 μ.). 9,45 μ.μ. Ὀρχήστρα. — 10,45 μ.μ. Μουσικὴ ΜΠΟΡ ΝΤΙ ΣΙΒΙΛΛΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΝ—ΕΛΦΙΝΟΝ (441—318 μ.). 8,15 μ.μ. Δίσκοι. — 9,45 μ.μ. Ἐρμηνεία. — 10 μ.μ. Ὀρχήστρα. — 10,30 μ.μ. Ὀργήστρα.

Τὸ μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Ὑποποιοί δρόμοι

Μωρίς Ντεκομπρά

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ κόμψη μέρα μοῦ ἔφερε δυο ραδιογραφήματα. Τό ἕνα ἦταν τοῦ ἀντρός μου. Καὶ ἦταν σύντομο. Διάβασα :

Ἔλπιζω νὰ εἶσαι καλό. Θὰ εἶμαι ἀπόβραδο. Φρόντισε.

Τό δεύτερο ἦταν πιό μακρύ :

«Ἐλπίστηκα ἀναλλοίωτη ἀνάγνωρη περισσότερο μοῦ μ' ἔμβαλε ἀνάμεσα στά λουλούδια σου σκέψεις μου ἀκολουθοῦν τὸ πλοῖο μέ τὴν ἐλπίδα σύντομα νὰ σ' ἀντικρύσω».

Θά ἐφεδιδόμουν ἀν ἔλεγα πώς τὸ ραδιογραφημα αὐτό δέν τὸ θιβδόμουν κάμε ἔνα ὅπου φέσαω στὸ Ζαντίμῳ.

Ἐπί τρεῖς ἑβδομάδες δέν εἶχα εἰδήσεις ἀπό τὸν Σόμπόδ Μορίγκαν. Κι' ὅμως τὸν ἐκτιμοῦσα ἀρκετά. Ἐνα πρωί ἐπιστρέφοντας ἀπό τὴ τένις τὴν εἶχε πιάσει μιά τή γυναίκα τοῦ τογγατρχου μου ἀπό τὴν Ἀγγλία. Ἡ Μόλλυ σου Ἑπαλίζ, στὴ Διόλεκτο μου καὶ ἔμπιστο μου καὶ τὴν ἀποκάλεσε ὁ Ζέρ Ρόντγκεθ ἀπόρρυτο ἀνάμεσα τοῦ κόσμου.

Μοῦ ἔκανε κείμα πώς ἤθελε νὰ μοῦ μιλήσῃ χωρίς κάποιο ἄλλο ἐμπόριο. Ἤτανε σ' ἕνα διδόμενο ἀν ὅπου κανείς ποτέ δέν πηγαίνουσε.

— Λαίδη Ζ. μοῦ εἶπε, σπεύρα τὸ πρωί εἶχε τὸν πεταμένο μέρος τῆς ἐπιτόκιας μου μοῦ θλωσε ἀπό τὴν ἀπόφασή σου νὰ ἀφήσῃς τὴν ἐλεμπρίτζιμ κὰ τὴν ἐλεμπρίτζιμ μὰ τὴν ἀφήσῃς τὴν ἀπόφασή σου.

Ὁμολογῶ πώς ἡ καρδιά μου ἔπιασε ἀπόφαση γρήγορα. Ἤπρα ἔνα ὅφος ἀδιάφορο κι' ἔπιασα τὸν Μόλλυσον :

— Ἀγαπητέ μου, ὁ Μόρ Μαγκαν, ἔνας μπχανικός μεταλλείων, δέν εἶχε ἀκόμα τὴν ἐγγενικὸς ἀνθρωπος.

Ἐντάξει, Μοῦ ἀπ. συστάνει ὁ κ. Κέλλινγτρυκ. Θά σύρεις τὸν ἀνθρωπος.

— Ἀλλά, ἐπέμενε ἡ Μόλλυ, ἐγώ θέλω νὰ σ' ἐρωτήσω τὸ κ. Κέλλινγτρυκ. Θά σύρεις τὸν ἀνθρωπος.

— Μά τὴν ἀλήθεια, κυρία, "Α! Ζέφρασε τὴ πόλυ ἀπόφασή μου μπορούσε νὰ σάν ὑποβάλῃ τὰ ὑπέρ Ρόντγκεθ.

Πολύ λίγο ἀπόμπρο κατό, πραγματικά, θά ἐπιθυμοῦσα νὰ ἔρθῃ μιά χρόνο ἀκόμα. Ἤτανε τόσο εὐγενικός μοῦ μου σ' ἀγαπᾶ.

Ὁ Μόλλυσον τάχα χαμένα. Τὸν βοήθησα.

— Μά γιατί δέν τὸν συστάνεις τε ἀπόψε Ρόντγκεθ ;

— Ἀλήθεια, κυρία.

Ὁ Κέλλινγτρυκ εἶνε μιά ὄντως μιὰ ὑπόθεσις. Ὁ Ζέρ Ρόντγκεθ εἶνε συνεργάτης του.

Ἀλήθεια, κύριε, ἐπέκεινε ἐγώ. Ὁ ἀντρας μου μοῦ εἶπε ὅτι εἶνε συνεργάτης του.

— Ὁ Μόλλυσον ἐπέμενε νὰ μοῦ παρουσιάσῃ κάποιον Ἐδμοῦνδο Μόργκαν μηχανικό ἀπό τὴν Ἀφρικήν, ποὺ ἔστειλε ὁ Κέλλινγτρυκ ἀπό τὴν Ἀφρικήν εἶπε πώς θά 'φερνε νά τὸν καλόσω ἀπόβραδο. Ἤφερε Γρφρ!... Ἐπιστρέφω γιατί ;

Πρέπει νὰ τὸν κάνῃ τὸν Κέλλινγτρυκ, γιά ὅλους τοὺς λόγους τὴ Λονδίνου.

Κόλλα, ἀκόμα ἕνα ἐπίπεδα... Ἔκοψε πτκα γιά τὸν Κέλλινγτρυκ καὶ τὸν ἄφησε ἀπόλυτα ἀπασχολημένο κι' εἶνα... Ἐπί τὸν ἀνθρωπος ἀπόφασε νὰ τὸν ... Ἀ Μόργκαν, ἀπό τὴν Ἀφρικήν τὸ βράδυ... Θάχουμε ἄνθρ κλαλαμπρόν μόνο... Ἔνα τεύμα ἀλκοῦ.

Κοὶ Ρόντγκεθ.

Ἀπέκρυψε τὴν ἱκανοποίησή μου. Ἔπειτα, σκέφθηκα πώς θά πρέπε νὰ εἰδοποιήσω τὸ Μόργκαν νὰ φανῇ ὅτι μὲ γνωρίζε γιά πρόφορ ἀπό τὴν Παρασκευή αὐτή. Προστέρεα στὸν ἀγαπημένο μου. Εἶχε ἐξαιρετικὴ ἀφοῦ ἀπόφαση ἀνεκτίμητα μου, τὸν θύμουμαι συχνά. Μοῦ ἔστειλε ἕνα τηλεγράφημα.

Σύμφωνη, Λαίδη Ζ... Θά ἐλθω ἀπόβραδο ἐγώ. Ὁ Μόργκαν τάχα ἐπιστήμας δέ ὁ ἀνθρωπος ἀπό τὸν Βαλλάνο.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

Μᾶς ἐνδιαφέρουν πάντοτε αἱ νεότητες τῶν συμπατριωτῶν μας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἰδίως ὅταν εἶνε συναφεῖς μέ τὴν ἐκπαίδευσιν ἢ τὴν ἐπιστήμη κ.κοσμοπολιτικὴν «Πλάκα» καὶ ἀστεῖα ἀστεῖα. Ἀλλ' ἄλλο ἄστεῖο ἀπό τὴν σοβαρὴ τῆς Νεοβίδι, τό ἔφερε πολύ ἀστεῖο τὸ ἔργο αὐτῶν τῶν διεθνῶν προσωποκτήτων τῆς κοσμικῆς κοσμογραφίας.

Εἰς τὰ ἐαείνα τῆς σησιωμένης λουτρασιάλεως Γιοστιν, ἐπίσης κρύσιον, εἶναι ἐν Ἐνέρι Βιά νά σκέψεις μία ἀκολουθοῦν τὸ πλοῖο μέ τὴν ἐλπίδα σύντομα νὰ σ' ἀντικρύσω. Ἀλ' ἐγκαταστάσεις εἶναι ἐξαιρετικαὶ ἐπιτρέπουν ἔξι — ὁν ὁ ὑγιεινὴ ἐν ἀεν ἰδιωτικμένα ὁλοὶ προσωπῆς

Ἡ κατασκήνωσις

μέ ἐγκατάστασιν ἀνερρωτήσεις ἀπόκρυφη διά κάθε ἐνδιαφερόμενη περίπτωσιν. Τά ἐπτάλα, ἀλλά ὁ ἐγκαθ εἶναι ἔργα τῶν μικρῶν ἀστῶν.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει γυμναστικήν, ἐπιφρεαν, περιπάτους, μπάλα, ἠλιοθεραπεῖαν κατάστασι διάφορα, βραδυνοὶ θέατρον καὶ ἀνδρεσφαιρεῖαν ἐν ἀεν ἐν ἀεν ἐν ἀε

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΠΡΟΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΒΑΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἀφικνεῖται ἐκ Κων)πόλεως ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Σακελλαρόπουλος.

Ἡ ἄφιξίς του σχετίζεται ἀποκλειστικῶς μὲ τὸ προσεχὲς εἰς Ἄγκυραν ταξείδιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν κ.κ. ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοὺς ὁποίους καὶ θὰ συνοδεύσῃ, ἀναχωροῦντας, ὡς γνωστὸν, τὴν 9ην Σεπτεμβρίου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς του ὁ κ. Σακελλαροπουλος θὰ καταστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἐνήμερον τῶν διαφόρων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ περιληφθοῦν μεταξὺ τῶν συζητηθησομένων κατὰ τὴν εἰς Ἄγκυραν παραμονὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπισήμων. Θὰ συνεννοηθῇ ἐπίσης μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς ἐπὶ τῶν γενικωτέρας φύσεως ζητημάτων, τὰ ὁποῖα θ' ἀποτελέσουν ἀντικείμενα τῶν διεξαχθησομένων ἐν Ἀγκύρᾳ συζητήσεων.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως, ὁ Τουρκικὸς Τύπος παρακολουθῶν μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν εἰδησεογραφίαν σχετικῶς μὲ τὸ ταξείδιον τῶν Ἑλλήνων ὑπουργῶν εἰς τὴν Ἄγκυραν, ἀποδίδει ἰδιαίτεραν σημασίαν εἰς τὸ γεγονός, ὅτι οὗτοι θὰ μεταβοῦν ἐκεῖ πρὸ τῆς μεταβάσεως τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ εἰς τὴν Σόφιαν. Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὴν βουλγαρικὴν πρωτεύουσαν τὴν 20ήν Σεπτεμβρίου.

Εἰς τὴν «Τζουμχουριέτ» δημοσιευονται δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη πρὸς τὸν Γιουνοὺς Ναδῆ, κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διέλευσίν του.

Ὁ "Ελλην Πρωθυπουργὸς ὡμίλησε διὰ τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς εἰρήνης καὶ συνεργασίας διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν Βαλκανίων ἐκ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

ΣΥΝΕΖΗΤΗΘΗ ΗΑΙΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΔΙΩΞΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΛΗΦΘΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Τὴν ἑσπέραν χθὲς συνῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Δικαιοσύνης, ἐνώπιον τῆς ὁποίας εἰσήχθησαν πρὸς μελέτην αἱ αἰτήσεις τῶν εἰσαγγελικῶν ἀρχῶν πρὸς δίωξιν ὡρισμένων βουλευτῶν μετὰ τῶν σχετικῶν δικογραφιῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ αἰτήσεων συγκαταλέγεται, ὡς γνωστὸν, καὶ αἴτησις πρὸς δίωξιν τοῦ κ. Βενιζέλου, μηνυθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ, διότι ἐν τῇ καταθέσει του διὰ τὴν ἀπόπειραν ἐχαρακτήρισεν αὐτὸν ὡς ἠθικὸν αὐτουργόν. Ἐπίσης ζητεῖται ἡ δίωξις τοῦ ἤδη ἀντιπροέδρου τῆς Βουλῆς κ. Τρικούπη, μηνυθέντος ἐπὶ στάσει, διότι τὴν ἑσπέραν Μαρτίου συνίστα εἰς τοὺς πολίτας καὶ τὰς ἀρχὰς νὰ μὴ ὑπακούσουν εἰς τοὺς στασιαστάς.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀπεφάνθη ἐπὶ οὐδεμιᾶς αἰτήσεως.

Ο κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΑΠΑΝΤΑ ΔΙΑ ΤΑ ΔΗΘΕΝ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Φ. Δραγούμης μᾶς ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Φίλε κ. Διευθυντά,

Μόλις σήμερον ἐλάβον γνῶσιν τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ φύλλον τῆς 15ης τοῦ μηνὸς τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ ἠθικὸς ρυθμὸς τοῦ κ. Δραγούμη» τηλεγραφήματος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνταποκριτοῦ τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης.

Σᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ δημοσιεύσετε τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην, ἤτις θέτει τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των.

Ἀρκετὰς ἑβδομάδας πρὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς 2 Ἰουλίου παρουσιάσθη εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ὁ κ. Ἰακὼβ Ἀρὼν Μαλλὰχ αἰτούμενος τὴν ἄρσιν τῆς ἀπὸ ἐτῶν ὑφισταμένης ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου του ἐκτάσεως 13.700 τετραγωνικῶν μέτρων, κειμένου εἰς τὴν ὁδὸν Μοναστηρίου καὶ πέραν πάσης κατοικουμένης ἐκτάσεως. Τοῦ ἰδίου ἰδιοκτήτου εἶχον ἀπαλλοτριωθῇ δι' ἀγροτικὴν καὶ ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων ἄνω τῶν 600.000 τετραγωνικῶν μέτρων.

Τὸ γήπεδον, ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ γνωστὴ ἄρσις διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 61170 ἀποφάσεώς μου, οὐδέποτε, ἀφ' ἧς εἶχεν ἀπαλλοτριωθῇ, ἐχρησιμοποιήθη δι' ἐγκατάστασιν ἀστῶν προσφύγων, λόγῳ τῆς ἀπομακρυσμένης τοιαύτης θεσσίας, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἡ Γενικὴ Διοίκησις ἀπὸ ἐτῶν ἐδίσταζε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἤδη ὑπὲρ τὸ δέον ἐκτεταμένην πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης μέχρι τοῦ ἀπωτάτου ἐκείνου σημείου.

Διὰ τὴν εἰσέτι ἐκτελουμένην ἐγκατάστασιν τῶν ἀστῶν προσφύγων ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπάρχει ἄλλως τε περίσσεια ἐκτάσεων ἀπηλλοτριωμένων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἄρσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ γηπέδου τοῦ κ. Μαλλὰχ ὄχι μόνον οὐδὲν ἐμπόδιον ἐγένετο διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀστῶν προσφύγων, ἀλλὰ καὶ οἰκονομίαν εἰς τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ὑπερβολικὰ ἐπιβεβαρυμένον μὲ ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις διὰ τὰς γενομένας ἀπὸ τοῦ 1922 ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ ἀπαλλοτριώσεις. Ὅθεν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως νομικῆς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οὐσιαστικῆς ἡ ἄρσις ἐπεβάλλετο.

Σημειωτέον ὅτι ὁ συγγενὴς τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ ἄρσις κ. Ἀσσὲρ Μαλλὰχ, πρώην γερουσιαστής, ἐθεωρεῖτο ἀκόμη φιλελευθέρων φρονημάτων ὅτε ἐγένετο ἡ ἄρσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Τὴν δήλωσιν περὶ ἀποχωρήσεώς του ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἔκαμε πολὺ ἀργότερον, τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τῆς 2 Ἰουλίου, ἕνεκα τῆς ἐγκαινιασθείσης τότε σφοδροτάτης ἀντισημιτικῆς δημοσιογραφικῆς ἐκστρατείας τῶν ἐφημερίδων τῶν προσκειμένων εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων.

Ὅσον διὰ τὸ δῆθεν «σκάνδαλον» τοῦ λιγνιτωρυχείου Βεύης, τὸ ὁποῖον προσπαθοῦν αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες νὰ μοῦ ἀποδώσουν, ἔχω κάμει, καθὼς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπανειλημμένας διαψεύσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὥστε νὰ περιττεύῃ νὰ ἐπαναλάβω αὐτάς. Θὰ τὰς ἐπαναλάβω ὅμως ἐν καιρῷ, ἄν καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ πεισθοῦν οἱ ἐπιδιώκοντες συστηματικῶς νὰ ἀναλάβουν σκάνδαλα ἐκεῖ ὅπου οὔτε ὑπάρχουν, οὔτε ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν. Ἀκριβῶς διότι ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργηθοῦν σκάνδαλα, οἷα θὰ ἐπεθύμουν οἱ σκανδαλοθῆραι, τολμῶμεν νὰ λαμβάνωμεν μέτρα ριζικὰ πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἀκαταστασιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τῆς μακρᾶς διακυβερνήσεως τῶν ἀντιπάλων μας, διὰ τῆς ἄνευ τινὸς γενικοῦ σχεδίου ἀντιμετωπίσεως τῶν μεγάλων ζητημάτων τῆς χώρας.

Μὲ θερμὰς εὐχαριστίας καὶ
φιλικοὺς χαιρετισμοὺς
Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ὑπουργὸς—Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας.
Ἀθῆναι, 18 Αὐγούστου 1933.

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Καρυῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, δύο ἄγνωστοι εἰσῆλθον πρὸ τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸ κελλίον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὅπου συλλαβόντες τὸν ἱερομόναχον Στυλιανὸν Ἀρχοντάκην, κατώρθωσαν νὰ τοῦ ἀποσπάσουν, ἀφοῦ προηγουμένως τὸν ἐβασάνισαν, τὸ ποσὸν τῶν 4.000 δραχμῶν, ὅπου οὗτος ἔκρυπτεν εἰς παρακείμενον τοῦ κελλίου μέρος. Οἱ δρᾶσται ἐξηφανίσθησαν.

Ἐπίσης μετήχθησαν ἐξ Ἁγίου Ὄρους οἱ Ἀριστος Παυλόπουλος καὶ Α. Ἀγγελάρας, διότι μεταβάντες εἰς τὴν σκήτην τῶν μοναχῶν Ἰσιδώρου καὶ Χαραλάμπους, κειμένην παρὰ τὴν θέσιν Καστανάκια, ἀνέσπασαν μαχαίρας καὶ ἐπετέθησαν κατ' αὐτῶν, ζητοῦντες χρήματα. Ἐπηκολούθησε συμπλοκή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκατέρωθεν δρᾶσται καὶ θύματα. Ἡ σύλληψίς των ἐπετεύχθη τὴν ἑπομένην εἰς Δάφνην τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Οἱ συλληφθέντες ὡμολόγησαν τὴν πρᾶξίν των.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΠΕΛΟΓΗΘΗΣΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤ' ΑΥΤΩΝ ΜΟΜΦΗΝ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΣ

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ κ. ΖΩΡΖΑΚΗΣ ΥΠΕΒΑΛΕ ΜΑΚΡΑΝ ΑΝΑΦΟΡΑΝ ΠΑΡΑΘΕΤΩΝ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΦ' ΩΝ ΒΑΣΙΖΕΙ ΤΑΣ ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥ

Ο κ. ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΙΔΗΣ ΘΑ ΚΡΙΝΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΜΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Τὴν μεσημβρίαν χθὲς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας πόλεων κ. Τρύφωνας παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπέβαλε τὴν ἀπαντητικήν του ἀναφορὰν ἐπὶ τῆς προχθεσινῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἐκαλεῖτο ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν διατυπωθεῖσαν κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Ζωρζάκη μομφὴν καθ' ἣν, καίτοι γνωρίζων λεπτομερεῖς περὶ τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν προσῆλθεν εἰς τὴν ἀνάκρισιν νὰ καταθέσῃ, παρακωλύσας οὕτω τὸ ἔργον αὐτῆς.

Ἐπίσης τὸ ἀπόγευμα παρουσιασθεὶς πρὸ τοῦ κ. Μουντζουρίδη ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς κ. Μπαρμπάτσης, ὑπέβαλε παρομοίαν ἀναφορὰν ἀπαντῶν εἰς τὴν ἰδίαν μομφὴν τοῦ κ. ἀνακριτοῦ.

Τὰς ἀναφορὰς ταύτας ὁ κ. Μουντζουρίδης ἐπρόκειτο νὰ μελετήσῃ χθὲς τὴν νύκτα, σήμερον δὲ πρὸ μεσημβρίας ἐπισκεπτόμενος τὸν κ. Πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, θὰ καταστήσῃ τοῦτον ἐνήμερον τοῦ περιεχομένου των. Ὡς ἐγνώσθη τόσον ὁ κ. Τρύφωνας ὅσον καὶ ὁ κ. Μπαρμπάτσης, ἀντικρούοντες τὴν ἐναντίον των κατηγορίαν, ἀποδεικνύουν μὲ γεγονότα ὅτι ὄχι μόνον δὲν προέβαλον προσκόμματα ἀλλ' ἀντιθέτως παρέσχον πᾶσαν δυνατὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Ὑπουργός, καθ' ἅ ἐδήλωσε, θὰ ἐπιζητήσῃ ὁ ἴδιος νὰ ἐπαληθεύσῃ τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ἐπικαλοῦνται οἱ δύο ἀρχηγοὶ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας καὶ μετὰ ταῦτα θὰ λάβῃ τὰς ἀποφάσεις του.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Ἐξ ἄλλου τὴν μεσημβρίαν χθὲς ὁ ἀνακριτὴς κ. Ζωρζάκης ἔσχεν ἐν τῷ γραφείῳ του μακρὰν σύσκεψιν μετὰ τῶν προϊσταμένων του εἰσαγγελέων κ. κ. Ρηγανάκου καὶ Παπαθανασίου πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ κ. Ζωρζάκης ἐξέθεσε τὰ διαμειφθέντα προχθὲς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ κ. ἀνακριτὴς κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ εἰσαγγελέως Ἐφετῶν κ. Ρηγανάκου συνέταξε λεπτομερῆ ἀναφορὰν εἰς ἣν ἐκθέτει πάντα ὅσα ἀνεκοίνωσε καὶ πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην ὁ κ. Ζωρζάκης ὑπέβαλεν εἰς τὸν κ. Ρηγανάκον διὰ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ κ. Μουντζουρίδης πληροφορηθεὶς πάντα ταῦτα ἐκ τῶν χθεσινῶν ἀπογευματινῶν ἐφημερίδων, παρεκάλεσε τὸν συνάδελφόν του ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, νὰ τῷ διαβιβάσῃ τὴν ἐν λόγῳ ἀναφορὰν τοῦ κ. ἀνακριτοῦ, διὰ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς γνῶσιν ταύτης καὶ τὴν συσχετίσῃ μὲ τὰς ἀναφορὰς τῶν ἀρχηγῶν τῶν σωμάτων ἀσφαλείας. Ὁ κ. Ταλιαδοῦρος ἀπήντησεν ὅτι καθ' ἅ τῷ ἀνέφερεν ὁ κ. Ρηγανάκος, ἡ ἀναφορὰ τοῦ κ. Ζωρζάκη θὰ τῷ ὑποβληθῇ σήμερον θὰ τὴν διαβιβάσῃ δὲ ἀμέσως ὡς ληφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Κατ' ἰδιαιτέρας μας πληροφορίας ὁ κ. Ζωρζάκης ἐν τῇ ἀναφορᾷ του, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ 15 δακτυλογραφημένων σελίδων, ἐκθέτει λεπτομερῶς τοὺς λόγους, οἵτινες ὡδήγησαν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ ἐξαγάγῃ τὰ συμπεράσματα ἅτινα ἀνέπτυξε κατὰ τὴν συνάντησίν του μετὰ τοῦ κ. Μουντζουρίδη. Ἐν ἀρχῇ τῆς ἀναφορᾶς τονίζει ὅτι δὲν δύναται νὰ κατηγορήσῃ ὡς συνενόχους τῆς ἀποπείρας τοὺς κ. κ. Μπαρμπάτσην καὶ Τρύφωνα, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν του ὡς δικαστής. Εἶνε ὅμως βέβαιος ὅτι οἱ δύο ἀρχηγοὶ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας ἠδυνήθησαν, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, νὰ συγκεντρώσουν ἐγκαίρως λεπτομερείας ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐκτελέσεως τῆς ἀποπείρας, ἐπὶ τῶν ὁποίων μέχρι σήμερον δὲν κατέστησαν κοινωνὸν τὴν ἀνάκρισιν. Κατὰ τὸν κ. ἀνακριτὴν εἶνε ἀδύνατον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας νὰ μὴ ἐπληροφορήθησαν —καὶ μάλιστα ἐγκαίρως— τὰς λεπτομερείας μιᾶς ἐγκληματικῆς ἀποπείρας, ἥτις διεπράχθη εἰς ἀπόστασιν μόλις 7 χιλιομέτρων ἐπὶ κεντρικωτάτης δημοσίας ὁδοῦ ὑπὸ 25 ὅλων ἀτόμων, πεζῶν καὶ ἐπιβαινόντων αὐτοκινήτων, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν εἶνε γνωστὸν ὅτι περὶ ἄλλων ἐγκλημάτων, μικροτέρας ἐκτάσεως, πληροφοροῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀμέσως. Εἰς ἐνίσχυσιν τούτου ὁ κ. Ζωρζάκης παραθέτει τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ κ. Τρύφωνας ὅταν διεπράχθη σοβαρὰ κλοπὴ εἰς Πάτρας, ἦτο εἰς θέσιν νὰ ὑποδείξῃ αὐθημερὸν τοὺς ἐνόχους ἐξ Ἀθηνῶν.

Περαιτέρω ὁ κ. ἀνακριτὴς διατυπώνει παράπονα διὰ τὴν παθητικὴν στάσιν τῶν δύο σωμάτων καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων καὶ ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του διατί δὲν συνελήφθησαν μέχρι σήμερον οἱ δι' ἐνταλμάτων του διωκόμενοι ἔνοχοι τῆς ἀποπείρας. Εἰς ἀπόδειξιν τῆς παθητικῆς ταύτης στάσεως τῶν ἀστυνομικῶν σωμάτων ὁ κ. Ζωρζάκης ἀναφέρει τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ δύο καὶ μόνοι συλληφθέντες ἐκ τῶν ἐνόχων, ἤτοι οἱ Ν. Πολυχρονόπουλος καὶ Διονυσιάδης συνελήφθησαν ὁ μὲν πρῶτος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσωπικῶς εἰς Περιστέριον, ὁ δὲ δεύτερος κατόπιν ὑποδείξεων ἄλλων.

Ὡς παρεμβολὴν προσκομμάτων εἰς τὸ ἀνακριτικὸν ἔργον ὁ κ. Ζωρζάκης θεωρεῖ καὶ τὰς γενομένας ἐσπευσμένας μεταβολὰς προσώπων εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Συγκεκριμένως ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀνθυπασπιστὴς τῆς χωροφυλακῆς Ζ. Γρηγορίου, ὅστις ὑπηρέτει εἰς τὸ γραφεῖόν του μετετέθη εἰς Ἀρεόπολιν καὶ ἤχθη σχεδὸν ὑπὸ ἀστυνομικὴν συνοδείαν μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς καθ' ἣν εἶχεν δώσει εἰς αὐτὸν ἐντολὴν νὰ μεταβῇ εἰς Χαλάνδριον καὶ ὁδηγήσῃ πρὸς ἐξέτασιν ἕνα διευθυντὴν γκαράζ, ὅστις ἦτο εἰς θέσιν νὰ διαφωτίσῃ τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως. Ὁ ἐν λόγῳ ἰδιοκτήτης γκαράζ ἐκτοτε κατέστη ἀφαντος οὐδαμοῦ ἀνευρεθείς.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀποδίδει ἐπίσης ὁ κ. Ζωρζάκης τὴν μετάθεσιν τῶν ὑπαστυνόμων Τζώρα καὶ Πήλια, τοὺς ὁποίους ἐχρησιμοποίει εἰς τὸ γραφεῖον του, ἀνέφερε δὲ ὅτι ὁ ἐκ τῶν ἐνόχων Σουλιώτης περιεφέρετο ἐπὶ ἡμέρας ἀνενόχλητος εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς.

Ὡς χαρακτηριστικὸν τῶν παρεμβαλλομένων προσκομμάτων ὁ κ. Ζωρζάκης ἀναφέρει καὶ τὴν περίπτωσιν τοῦ μάρτυρος Φούλη, ὅστις δὲν προσῆλθε νὰ ἀνακριθῇ διότι ἔλαβε τὴν κάτωθι ἀνώνυμον ἐπιστολήν :

«Κύριε Φούλη,

Καλὸν θὰ εἶνε νὰ παύσετε νὰ ἀναμιγνύεσθε στὴν ὑπόθεσι τοῦ Βενιζέλου διότι θὰ μεταμεληθῆτε».

ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ Ο κ. ΖΩΡΖΑΚΗΣ

Μεταξὺ τῶν δικαστικῶν κύκλων διεδίδετο τὴν πρωΐαν χθὲς μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ὁ κ. Ζωρζάκης κατόπιν τῆς τροπῆς ἣν ἔλαβεν ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀποπείρας θὰ παραιτηθῇ τῆς περαιτέρω συνεχίσεως τῶν ἀνακρίσεων διὰ τὴν διαλεύκανσιν τῆς ἀποπείρας. Ὁ κ. Ζωρζάκης ὅμως ἐρωτηθεὶς σχετικῶς ὑπὸ δημοσιογράφων μετὰ τὸ πέρας τῆς διαστικῆς συσκέψεως, ἀνεκοίνωσεν ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἐσκέφθη νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην ἐνέργειαν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Σχετικῶς πρὸς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Μουντζουρίδου ὁ κ. Παπαναστασίου πρυέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις :

— Λυποῦμαι βλέπων ὅτι ὁ κ. Μουντζουρίδης ἀντὶ νὰ προβῇ, ὡς ἀνεμένομεν, διὰ ταχείας ἐνεργείας εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς χωροφυλακῆς, προκαλεῖ σύγχυσιν. Καθὼς ἀνεγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας, οἱ δικασταί, οἱ ὁποῖοι διαχειρίζονται τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐγκλήματος τῆς λεωφόρου Κηφισιᾶς, ἀνέφεραν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν σειρὰν γεγονότων ποὺ ἀποδεικνύουν ὅτι δὲν διευκολύνεται τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως ἀπὸ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀντὶ νὰ συναγάγῃ τὰ ἀναγκαῖα συμπεράσματα καὶ νὰ προβῇ εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας μεταβολὰς ἀπομακρύνων ἀπὸ τὰς ἐμπιστευτικὰς καὶ διευθυνούσας θέσεις τοὺς ἀστυνομικοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπέδειξαν ἔως τώρα ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν καὶ ἠνέχθησαν ἄν μὴ ἡδονόρμαι καταφανῶς τὸ πολυχρονοπουλικὸν καθεστὼς εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀντιποιεῖται δικαιώματα τοῦ εἰσαγγελέως Ἐφετῶν ἢ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐπιμένων νὰ κατονομάσουν οἱ δικασταὶ τοὺς ὑπαιτίους τοῦ σαμποταρίσματος τῆς ἀνακρίσεως ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, ἐπιχειρεῖ νὰ ἐλέγξῃ τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν χωρὶς νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο κανὲν δικαίωμα. Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια δὲν εἶνε προωρισμένη ἀσφαλῶς νὰ καθαρίσῃ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν χωροφυλακὴν καὶ νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως, ἀλλὰ μόνον νὰ ἀποθρασύνῃ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἀμελείας, τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς εὐνοίας των ὑπέθαλψαν τοὺς ἐγκληματίας τῆς λεωφόρου Κηφισιᾶς.

Εἶχεν ἀνάγκην ὁ κ. Μουντζουρίδης εἰδικῶν καταγγελιῶν ἐκ μέρους τοῦ κ. ἀνακριτοῦ διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι κάτι πολὺ σάπιο ὑπάρχει εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν χωροφυλακὴν, ἀφοῦ ἐνῷ μὲ τόσον θόρυβον παρεσκευάζετο τὸ ἔγκλημα, οὐδὲν ἐλήφθη μέτρον ὅπως προληφθῇ, ἀφοῦ μετὰ τὸ ἔγκλημα οὐδεμία σοβαρὰ ἐνέργεια ἔγινεν ὅπως ἀνακαλυφθοῦν οἱ ἐγκληματίαι, ὅπως ἀνακαλυφθοῦν τὰ αὐτοκίνητα, ἀφοῦ τέλος οἱ ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν μάρτυρες τῆς κατηγορίας ὑπέπεσαν εἰς δυσμένειαν καὶ διωγμὸν καὶ οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως ἀπελάμβανον καὶ ἀπολαμβάνουν τῶν εὐνοιῶν τῶν προϊσταμένων των ;

Αἱ θεατρικαὶ προσκλήσεις τῶν δικαστικῶν καὶ αἱ προσκλήσεις πρὸς ἀπολογίαν τῶν ἀστυνομικῶν δὲν ἠμποροῦν νὰ συγκαλύψουν τὰ πράγματα. Ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν ὡρισμένα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀκόμη ἀναμένομεν. Χθὲς ἐζητήσαμεν νὰ μᾶς δοθῇ καὶ ἔγγραφος ἔκθεσις τῶν παρατόνων τῶν δικαστικῶν διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ ἡμεῖς κατὰ πόσον συνεκινήθη ἡ κυβέρνησις ἀπὸ τὰ εὔλογα παράπονα τῶν δικαστῶν. Θὰ ἴδωμεν ἄν κατατεθῇ καὶ τοῦτο.

Ὁ κ. Μουντζουρίδης ἀναλαβὼν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἔδωσε πολλὰς ὑποσχέσεις καὶ ἐφάνη θέλων νὰ ἐκπληρώσῃ ἀκεραίως τὸ καθῆκον του καὶ νὰ ἐξυγιάνῃ τὴν ἀστυνομίαν καὶ χωροφυλακήν. Δι' αὐτὸ ἐστηρίξαμεν πολλὰς ἐλπίδας εἰς αὐτὸν καὶ ἡμεῖς καὶ ὁλόκληρος ὁ λαός. Μὲ βαθυτάτην λύπην τώρα παρατηροῦμεν ὅτι ἡ προθυμία τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἀνεκόπη καὶ τείνει νὰ ἀντιστραφῇ. Τί θέλετε νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἐκουράσθη ὁ κ. ὑπουργὸς, ἢ ὅτι ἔγινεν αἰχμάλωτος τῶν ἀδιαλλάκτων, εἰς τοὺς κύκλους τῶν ὁποίων ἐθεωρεῖτο ὡς ἀνήκων καὶ ὁ ἴδιος, ἢ μήπως ἐκτελεῖ διαταγὰς τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως ;

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔπραξεν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν ὅπως ἡ στυγερὰ ἀπόπειρα τῆς λεωφόρου Κηφισιᾶς μὴ διαταράξῃ τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Μὲ λύπην βλέπομεν ὅτι αἱ προσπάθειαί μας τείνουν νὰ ναυαγήσουν μὲ τὴν ἐπιμονὴν τῆς κυβερνήσεως νὰ μὴ ἱκανοποιήσῃ τὴν εὔλογον ἀξίωσιν, ἡ ὁποία δὲν εἶνε μόνον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ τῆς δημοσίας ἑλληνικῆς γνώμης, πλὴν ἐννοεῖται τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα καὶ πρὸ τῆς ἑνῆς Ἰουνίου ἐπροπαγάνδιζαν τὸ ἔγκλημα καὶ μετὰ τὴν ἑνην Ἰουνίου ἀνεκήρυξαν ἥρωας καὶ γίγαντας τοὺς καταπτύστους δολοφόνους.

Ἀλλ' ὅπως εἶπα